

[Ninn-Hansen.]

det i dag, skal den medlemskreds, der er i dag, så have en straf, som man alligevel ikke kan eksekvere, for de kan bare optræde på en anden måde? Det synes jeg da vi skal tale om i udvalget. Der er jo ingen grund til at tage stilling til spørgsmålet nu. Jeg vil i hvert fald ikke bebrejde, at sagen er taget frem. Det er jo næsten det samme som at ville sige til arbejdsministeren: ja men lad os nu få de 10 kasser, de vil danne i stedet for. Så får vi 10 flere arbejdsløsheds-kasser, hvis det er det, man ønsker, og først derefter kan vi se på det. Det er da i hvert fald rimeligt, at man får lejlighed til at drøfte det i arbejdsmarkedsudvalget.

Så kan man selvfølgelig sige, at hvis man sletter en sådan bestemmelse, altså sletter § 80, så fjerner man endnu et punkt i hele arbejdsløshedsforsikringen, man fjerner den forsikringsmæssige islæt. Ja, det gør man, men det har man så sandelig også gjort på en række andre punkter, og jo mere man fjerner af den slags, jo mere baner man måske vej for en stor, ny, samlet arbejdsløsheds-kasse, så vi er fri for disse diskussioner, og det er vel egentlig det, der er behov for. Det har vi jo tidligere sagt i en udvalgsbetænkning, og det vil vi da gerne arbejde os frem til, og så må man somme tider fjerne nogle skranker. Så kan andre jo så beklage, at organisationerne ikke har tilstrækkelig solidaritet. Organisationerne har såmænd ikke spor mere solidaritet end andre har, og den er ikke så forfærdelig stor.

Henning Philipsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Ninn-Hansens sidste bemærkning om manglende solidaritet i organisationerne først og fremmest går på de organisationer, som han har erfaring fra — jeg tænker her på Advokatsamfundet, og hvad de i øvrigt hedder.

Må jeg dernæst sige, at jeg jo altid bliver rørt til tårer, hver gang jeg f. eks. hører hr. Ingomar Petersen tale om solidaritet, nu i dette tilfælde her i arbejderbevægelsen, eller mangel på solidaritet, og når jeg så på andre områder også har hørt lige så rørende indlæg om solidariteten, f. eks. blandt lejerne i det ældre almennyttige byggeri. Jeg ser en ganske lige linje. Jeg tror nok, man må have lov til at sige, at det i hvert fald ikke er hr. In-

gomar Petersen eller hans parti, der skal belære hverken fagbevægelsen eller andre om, hvad solidaritet er. Det forekommer mig at være de forkerte læremestre, vi ville få i så henseende.

Derudover vil jeg godt føje til, at jeg også mener, at det var forkert, at kommunalarbejderforbundet bar sig ad, som det gjorde i 1967, for hvad var den angivelige hensigt med den beslutning, man tog dengang? Den var jo ganske enkelt den, at man ikke ville være med til, at det overskud, som fremkom i arbejdsløsheds-kassen ved, at man ikke havde arbejdsløse på det tidspunkt, skulle overføres til staten. Det er det, hvorom jeg godt vil anvende udtrykket: en usolidarisk handling eller en ukollektial handling over for de øvrige fagforeninger, da det jo er således, at staten skal dække underskuddet i de øvrige arbejdsløsheds-kasser.

Men når det er sagt, så synes jeg nok, jeg vil understrege det, som hr. Ninn-Hansen ganske rigtigt sagde, nemlig at der er jo sket ting siden 1967 i kommunalarbejderforbundet. Der er f. eks. sket det, at der er kommet flere andre grupper til, grupper af personer, som man ikke havde i 1967, bl. a. beskæftigelseshjælpere og andre, men hvor man nu, bl. a. på grund af den nedskæring, man i hvert fald har foretaget, også med hr. Ninn-Hansens medvirken herinde, altså har oplevet, at nogle af disse grupper nu kommer ud i arbejdsløshedssituationer. De er organiseret i kommunalarbejderforbundet og måtte derfor være medlem af Kommunalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse med det resultat, at kommunalarbejderforbundet får arbejdsløse, som man normalt ikke havde eller ville have fået i 1967, og det skyldes efter min opfattelse i høj grad den måde, hvorpå folkettingen har behandlet de forskellige nedskæringslove over for daginstitutioner og andre steder. Det er altså et resultat heraf. Og selv om jeg synes, at kommunalarbejderforbundet bar sig tåbeligt ad i 1967, så er det også rigtigt, som hr. Ninn-Hansen sagde, at det jo ikke i dag skal belaste de medlemmer, der er kommet til, og som gerne vil arbejdsløshedsforsikres på lige fod med alle andre, at man så skulle nægte kommunalarbejderforbundet denne statsanerkendelse.